Jolanta Tymińska-Góralczyk

Historia Izby Adwokackiej w Płocku

Powstanie Izby Adwokackiej z siedzibą w Płocku łączyło się z reformą samorządu terytorialnego, która przewidywała zastąpienie trójstopniowego podziału administracyjnego kraju (województwo-powiat-gmina) dwustopniowym podziałem na województwa i gminy. Zgodnie z założeniami reformy, w miejsce dotychczasowych 17 województw miało ich powstać 49. Ustawą z dnia 28.05.1975 r. utworzono m.in. województwa ciechanowskie i płockie[1].

Planowana reforma podziału terytorialnego kraju skłoniła również władze samorządu adwokackiego do podjęcia działań zmierzających do dostosowania właściwości izb adwokackich do zmienionego podziału administracyjnego kraju.

Na posiedzeniu w dniu 14.06.1975 r. Naczelna Rada Adwokacka postanowiła o utworzeniu następujących izb adwokackich z siedzibami w: Bielsku-Białej, Częstochowie, Płocku, Radomiu, Siedlcach, Toruniu i Wałbrzychu[2]. Organy samorządu w tych izbach miały zostać wybrane w terminie do 31.12.1975 r. na zgromadzeniach delegatów, tak aby rozpoczęły działanie, poczynając od 1.01.1976 r.

W Płocku zadanie zorganizowania izby adwokackiej Rada Adwokacka w Warszawie powierzyła adw. Kazimierzowi Askanasowi, ustanawiając go pełnomocnikiem.

Właściwość Izby miała obejmować: Ciechanów, Działdowo, Gostynin, Kutno, Łęczycę, Mławę, Sierpc, Płock, Płońsk i Pułtusk. Wcześniej miasta te pozostawały we właściwości Izby Adwokackiej w Warszawie, Łodzi lub Olsztynie.

Trzeba pamiętać, iż rozpoczynając tworzenie izby, pełnomocnik rady warszawskiej nie dysponował środkami finansowymi ani zapleczem lokalowym, organizacja od podstaw jednostki samorządu adwokackiego wymagała wiele wysiłku, determinacji i talentu organizacyjnego.

Kiedy powstawała Izba Adwokacka w Płocku, obowiązywała ustawa z dnia 19.12.1963 r. o ustroju adwokatury[3].

1 Ustawa z dnia 28.05.1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz.U. nr 16 poz. 91).

2 Uchwała Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 14.06.1975 r. w sprawie dostosowania struktury samorządowej do nowego podziału administracyjnego kraju.

3 Dz.U. z 1963 r. nr 57 poz. 309 ze zm.

 DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4

Ustawa z 1963 r. określała formę wykonywania zawodu, przyjmując, iż adwokat może wykonywać zawód w zespole adwokackim lub w społecznym biurze pomocy prawnej. Zgodnie z założeniami ustawy to zespół adwokacki, a nie indywidualna kancelaria, był podstawową jednostką organizacyjną adwokatury i był jednym z jej organów. Adwokaci, którzy dotychczas prowadzili własne kancelarie, zostali zobowiązani do rozpoczęcia pracy w zespołach w ciągu roku od wejścia w życie ustawy.

Minister Sprawiedliwości ustalał ponadto plany rozmieszczenia zespołów adwokackich oraz adwokatów i aplikantów adwokackich na terenie danej izby.

Ustawa przewidywała tworzenie wojewódzkich izb adwokackich. Organami izb były: zgromadzenie delegatów, rada adwokacka, komisja rewizyjna i komisja dyscyplinarna.

Ponieważ wyboru pierwszych organów Izby Adwokackiej w Płocku dokonało właśnie zgromadzenie delegatów, warto w tym miejscu wskazać, kto wchodził w jego skład i jakie miało kompetencje. Zgodnie z art. 37 ustawy z 1963 r. o ustroju adwokatury, zgromadzenie delegatów tworzyli:

1. delegaci wybrani przez zebrania poszczególnych zespołów adwokackich,
2. delegaci wybrani przez adwokatów zatrudnionych w poszczególnych społecznych biurach pomocy prawnej,
3. delegaci wybrani przez adwokatów niewykonujących zawodu w zespołach adwokackich ani w społecznych biurach pomocy prawnej.

Delegatów wybierano przed każdym zgromadzeniem.

Ustawa przyznała radzie adwokackiej prawo do określenia adwokatowi siedziby wykonywania zawodu oraz do przymusowego przeniesienia każdego adwokata do innego zespołu albo innej miejscowości w okręgu izby, jeśli wymagał tego interes społeczny.

W takim stanie prawnym rozpoczynała swoje funkcjonowanie Izba Adwokacka w Płocku. W skład Izby weszli adwokaci, którzy wcześniej należeli do trzech izb: warszawskiej, łódzkiej i olsztyńskiej. W tym czasie – jak ustalono – ponad 50% adwokatów naszej Izby na stałe zamieszkiwało poza miejscem siedziby zawodowej, co utrudniało wzajemne poznanie i integrację środowiskową.

Ponieważ jednym z niezbędnych warunków rozpoczęcia działalności było uzyskanie siedziby dla powstającej Rady Adwokackiej, co w tamtym czasie nie było łatwe, adw. Kazimierz Askanas zaproponował zakup od adwokackiego małżeństwa Hejke budynku przy ul. Sienkiewicza 31 – obecna siedziba rady – na co uzyskał zgodę, ale wówczas do tej transakcji nie doszło. Ostatecznie pierwszą siedzibą rady został wolnostojący budynek należący do Stanisława Kostaneckiego przy ul. Kolegialnej 34. Jak informował Radę w Warszawie w piśmie z dnia 6.12.1975 r. pełnomocnik adw. Kazimierz Askanas, w budynku wynajmowano następujące pomieszczenia: „sala konferencyjna, poczekalnia, kancelaria, pomieszczenie gospodarcze i sanitariaty" o łącznej powierzchni ok. 75 m^2. Lokale wymagały przystosowania do potrzeb rady i remontu.

DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4

Umowa najmu lokalu została zawarta 9.01.1976 r., a poprzedziła ją decyzja o przydziale lokalu użytkowego.

Przed pełnomocnikiem stanęła też konieczność znalezienia i zatrudnienia pracowników oraz umeblowania lokalu i wyposażenia go w niezbędny sprzęt biurowy, co – jak się okazuje – nie było takie proste i wymagało stosownych zezwoleń.

Pierwszymi pracownikami biura powstającej Izby Adwokackiej byli: Jolanta Chmielewska – kierownik biura, Eugeniusz Bonalski – główny księgowy, Barbara Ładowa – referent i Klementyna Rylska – sprzątaczka.

Na terenie nowej Izby istniało dziewięć zespołów adwokackich oraz jeden Dyżurny Punkt Pomocy Prawnej przy Zespole nr 1 w Płocku z siedzibą w Sierpcu. Cztery zespoły działały w woj. ciechanowskim, a pięć w płockim.

W dniu 25.10.1975 r. odbyło się zebranie Komitetu Wyborczego powołanego w celu ustalenia listy kandydatów do Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Płocku obejmującej zasięgiem działania województwa: płockie i ciechanowskie.

W dniu 15.11.1975 r. w siedzibie Towarzystwa Naukowego Płockiego przy pl. Narutowicza 8, w sali im. adw. Tadeusza Gierzyńskiego[4] odbyło się Zgromadzenie Delegatów mające na celu dokonanie wyboru członków organów powstającej Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Płocku[5].

Do pierwszych organów Izby Adwokackiej w Płocku wybrani zostali:

– do Rady Adwokackiej: adw. Tadeusz Kowalewski, adw. Władysław Zarachowicz, adw. Andrzej Kmiotek, adw. Zbigniew Tłuchowski, adw. Wiesław Małecki, adw. Jerzy Gąsiorowski, zaś zastępcami wybrani zostali: adw. Kazimierz Askanas, adw. Jerzy Zieliński, adw. Jan Lewkowicz;

– do Komisji Dyscyplinarnej wybrani zostali: adw. Zygmunt Krobski, adw. Piotr Kołakowski, adw. Piotr Kalinowski, adw. Wiesław Skorupski, adw. Jan Szczepaniak, adw. Halina Nagłowska, adw. Zenon Sapiński, zaś zastępcami wybrani zostali: adw. Kazimierz Radomyski, adw. Jan Chyczewski, adw. Andrzej Wieczorek;

– do Komisji Rewizyjnej wybrani zostali: adw. Józef Zieliński, adw. Tadeusz Piejek, adw. Józef Zejda, zaś zastępcami wybrani zostali: adw. Maria Krystyna Wczałkowska i adw. Tadeusz Witkowski.

Zgodnie z obowiązującą ustawą z 1963 r. Rada spośród swojego grona wybrała Dziekana, został nim adw. Tadeusz Kowalewski.

Wraz z wyborem Rady Adwokackiej oraz Dziekana misja utworzenia Izby Adwokackiej w Płocku powierzona adw. Kazimierzowi Askanasowi została zakończona.

4 Adw. Tadeusz Gierzyński (1905–1968) – adwokat, działacz polityczny i kulturalny, od 1957 r. przez 10 lat prezes Towarzystwa Naukowego Płockiego, w latach 1957–1965 poseł na Sejm PRL ze Stronnictwa Demokratycznego (więcej: A.J. Papierowski, J. Stefański, *Płocczanie znani i nieznani Słownik biograficzny*, Książnica Płocka 2002, s. 173).

5 Protokół Zgromadzenia Delegatów z dnia 15.11.1975 r. w celu dokonania wyborów do organów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Płocku.

 DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4

W szczegółowym sprawozdaniu z dnia 6.12.1975 r. Kazimierz Askanas podsumował swoje działania. Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 11.12.1975 r. wyraziła podziękowanie za trud włożony przez pełnomocnika w organizację nowej Izby Adwokackiej.

Od początku powstania Izby szkolono w niej aplikantów. Kierownikiem Szkolenia Aplikantów został adw. Ryszard Tollik. Szkolenia odbywały się w siedzibie Rady w każdy czwartek. Pierwszymi aplikantami szkolonymi w Izbie płockiej byli: Urszula Cieplik, Sławomir Frelek, Ewa Hryniewicz, Wiktor Kołakowski, Alicja Olszewska, Ewa Sabalska, Romana Sulkowska, Jolanta Ząbkiewicz, natomiast Anna Tłuchowska i Włodzimierz Glinka aplikację odbywali w Izbie warszawskiej i tam zdawali egzamin adwokacki, chociaż formalnie pozostawali na etatach w Izbie płockiej.

Egzamin na aplikację adwokacką odbywał się przed komisją powoływaną przez Radę Adwokacką. Mogły do niego przystąpić wyłącznie osoby, które wcześniej ukończyły aplikację sądową lub prokuratorską. Aplikacja adwokacka trwała 3 lata. Po jej zakończeniu aplikanci przystępowali do egzaminu adwokackiego przeprowadzanego przez izbę adwokacką.

W tym czasie obowiązywał tzw. plan rozmieszczenia. Liczba etatów w Izbie była określona, dotyczyło to również aplikantów, dlatego na aplikację przyjmowano tylko tyle osób, ile określał limit miejsc.

W dniu 1.01.1976 r. Izba płocka liczyła 87 adwokatów, przy czym 68 wykonywało w tym czasie zawód. Przeciętna wieku adwokatów wynosiła 52 lata. Adwokaci, którzy przekroczyli 70 lat, musieli uzyskać zgodę na przedłużenie możliwości wykonywania zawodu.

W październiku 1977 r. pracę na stanowisku Kierownika Biura Rady rozpoczęła Janina Majerowska i kontynuowała ją do kwietnia 2019 r., kiedy po 42 latach pracy zdecydowała się przejść na emeryturę. Od tego czasu funkcję Kierownika Biura Rady pełni Karolina Bojanowska.

W grudniu 1979 r. w Izbie płockiej odbył się pierwszy egzamin adwokacki dla aplikantów po odbytej w Izbie 3-letniej aplikacji. Do egzaminu przystąpiło 10 aplikantów, 8 z Izby płockiej i 2 z Izby szczecińskiej. Wynik egzaminu dla wszystkich okazał się pozytywny.

Adwokaci Izby płockiej angażowali się również w działalność społeczną. Dziekan adw. Tadeusz Kowalewski przez wiele lat kierował działalnością Płockiego Towarzystwa Krajoznawczo-Turystycznego, zaś adw. dr Kazimierz Askanas był przez ponad 25 lat wiceprezesem do spraw naukowych Towarzystwa Naukowego Płockiego, autorem monumentalnego dzieła „Sztuka Płocka”[6].

6 A. Siemiński, *Stefan Kazimierz Askanas 1909–1994*, „Palestra” 1994/5–6, s. 205–210.

DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4

W 1980 r. reaktywowano Zespół Adwokacki Nr 1 w Sierpcu. Od tego czasu na terenie Izby działało dziesięć zespołów (pięć na terenie województwa płockiego i pięć na terenie województwa ciechanowskiego).

W dniu 13.12.1981 r. wprowadzono w Polsce stan wojenny, co miało wpływ również na funkcjonowanie Adwokatury. Z uwagi na zakaz zgromadzeń w 1982 r. nie odbyło się Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Płocku, a członkowie Rady zamieszkujący poza jej siedzibą mieli niekiedy problemy, aby dojechać na posiedzenie z uwagi na godzinę milicyjną albo prozaiczny brak benzyny, która była wówczas reglamentowana.

Napięta sytuacja polityczna nie przeszkodziła jednak w rozpoczęciu prac nad projektem nowego prawa o adwokaturze. Ostatecznie nowa ustawa została uchwalona 26.05.1982 r.[7], a weszła w życie 30.09.1982 r. wraz z ustawą z 6.07.1982 r. o radcach prawnych.

Ustawa utrzymywała monopol zespołów adwokackich, ale przewidywała też możliwość wykonywania zawodu indywidualnie lub wspólnie z innym adwokatem. Było to możliwe na podstawie zgody Ministra Sprawiedliwości wydawanej w formie decyzji na wniosek Okręgowej Rady Adwokackiej.

Zmianie uległy też zasady odbywania aplikacji adwokackiej. Wprowadzono wymóg odbycia 4-letniej aplikacji oraz zdanie egzaminu adwokackiego. Odbycie innych aplikacji prawniczych zakończone egzaminem uprawniało ORA do podjęcia decyzji o skróceniu aplikacji do 2 lat. W ramach aplikacji wprowadzono obowiązek odbycia rocznych praktyk w sądach i prokuraturach.

Ustawa z 1982 r. przewidywała powstanie nowego organu samorządu w postaci Krajowego Zjazdu Adwokatury, zaś w izbach zgromadzenie delegatów zastąpiono zgromadzeniem izby, czyli wszystkich członków izby wykonujących zawód oraz delegatów adwokatów niewykonujących zawodu. Jednym z zadań zgromadzenia był wybór delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury oraz władz izby i członków pozostałych organów.

Kolejne Zgromadzenie Izby Adwokackiej w Płocku odbyło się dopiero w dniu 12.06.1983 r. Miało ono dokonać wyboru dziekana i organów izby w oparciu o przepisy nowego Prawa o adwokaturze oraz pierwszych delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury.

W 1983 r. średnia wieku adwokatów w naszej Izbie wyniosła 49 lat, przeciętna ilość przyjętych przez jednego adwokata spraw wynosiła 130, a przeciętne miesięczne wynagrodzenie netto adwokata „pełnozatrudnionego" wynosiło 18.364 zł.

W okresie sprawozdawczym ORA pobierała od Zespołów Adwokackich na cele samorządowe składkę w wysokości 5% od obrotów, nie zaś kwotową od każdego adwokata, jak ma to miejsce obecnie.

7 Dz.U. z 1982 r. nr 16 poz. 124.

 DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4

Dla adwokatów naszej Izby ważnym faktem wpływającym w istotny sposób na wykonywanie zawodu była likwidacja w 1983 r. Sądu Wojewódzkiego w Ciechanowie. W tym samym roku reaktywowano Prokuraturę Rejonową w Gostyninie.

Jak wcześniej zaznaczono, w tym okresie obowiązywał plan rozmieszczenia adwokatów. Kwestie związane z jego ustaleniem były nadal przedmiotem dyskusji, również w naszej Izbie. Ustalony z Ministrem Sprawiedliwości plan rozmieszczenia adwokatów przewidywał wzrost liczby adwokatów w kraju z 3589 w 1984 r. do 4093 w 1986 r., zaś na terenie Izby z 81 do 92.

W tym czasie siedziba naszej Rady nadal mieściła się w wynajmowanych pomieszczeniach w budynku przy ul. Kolegialnej 34 w Płocku. Coraz częściej pojawiały się jednak pomysły zakupu własnej siedziby. Taka możliwość pojawiła się w 1986 r., kiedy NRA przyznała Izbie płockiej dotację w wysokości 5 milionów złotych na zakup obiektu na siedzibę Rady. Zdecydowano o zakupie budynku przy ul. Sienkiewicza 31 od adwokat Krystyny Hejke. Rada nie podjęła wprawdzie decyzji o zakupie jednomyślnie, ale ostatecznie doszło do transakcji i do chwili obecnej tutaj znajduje się jej siedziba, a charakterystyczny budynek umieszczony został na sztandarze Izby.

Początek 1987 r. przyniósł naszej Izbie istotną zmianę. Aktem notarialnym z dnia 26.02.1987 r. ORA nabyła zabudowaną nieruchomość położoną w Płocku przy ul. Sienkiewicza 31 z przeznaczeniem na swoją siedzibę.

Zakup ten oznaczał przeprowadzkę, ale jednocześnie wiązał się z poprawą warunków lokalowych, mimo iż dla potrzeb Rady dostępny był jedynie parter budynku, gdyż pierwsze piętro zajmowali lokatorzy, którym przysługiwało uzyskane wcześniej prawo najmu.

Budynek wymagał poważnego remontu i przystosowania do potrzeb Rady, co zdecydowanie przekraczało możliwości finansowe Izby, dlatego w kwietniu 1987 r. ORA zwróciła się do Naczelnej Rady Adwokackiej o przyznanie dotacji na remont nowej siedziby w wysokości 2.800.000 zł. W uzasadnieniu wniosku wskazano m.in., iż „budynek wymaga przeprowadzenia remontu kapitalnego dachu połączonego z koniecznością wymiany więźby dachowej oraz wymiany rynien i rur spustowych. Nadto wymaga przeprowadzenia remontu poddasza. Ponadto niezbędne jest wykonanie drobnych napraw tynku, stolarki okiennej i drzwiowej oraz wymalowanie wszystkich pomieszczeń".

Podczas Zgromadzenia, które odbyło się w dniu 7.10.1989 r., po 14 latach nieprzerwanego sprawowania funkcji Dziekana, adw. Tadeusz Kowalewski nie mógł już kandydować na kolejną kadencję. Zgromadzenie musiało zatem dokonać wyboru nowego Dziekana, którym został adw. Andrzej Siemiński.

W 1994 r. zmarł nestor adwokatury płockiej, pełnomocnik powołany do utworzenia Izby Adwokackiej z siedzibą w Płocku adw. dr Kazimierz Askanas. Na ścianie budynku, w którym się urodził, przy ul. Kolegialnej 9 w Płocku (obecnie siedziba Urzędu

DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4

Stanu Cywilnego) znajduje się tablica pamiątkowa poświęcona adw. K. Askanasowi, której fundatorem była m.in. Okręgowa Rada Adwokacka w Płocku.

Podczas Zgromadzenia, które odbyło się w dniu 20.05.1995 r. Dziekanem wybrany został adw. Jerzy Kejna, który zastąpił adw. Andrzeja Siemińskiego sprawującego tę funkcję przez dwie kolejne kadencje. Zakończenie pracy na rzecz płockiego samorządu rozpoczęło jednocześnie czas pracy adw. Andrzeja Siemińskiego w NRA, której był Skarbnikiem, Sekretarzem, a także Wiceprezesem. W 2013 r. w czasie Krajowego Zjazdu Adwokatury otrzymał najwyższe adwokackie odznaczenie – Wielką Odznakę Adwokatura Zasłużonym[8].

Podczas Zgromadzenia w 1998 r., po raz pierwszy Dziekanem wybrana została adw. Joanna Kaczorowska.

W 1999 r. nastąpiła zmiana Kierownika Szkolenia Aplikantów Adwokackich Od początku istnienia Izby funkcję tę pełnił nieprzerwanie adw. Ryszard Tollik. Po jego rezygnacji ORA z dniem 1.07.1999 r. powierzyła obowiązki Kierownika Szkolenia Aplikantów Adwokackich adw. Markowi Brudnickiemu, który funkcję tę sprawuje do chwili obecnej.

W 1999 r. odnowiona została elewacja siedziby Rady, co zdecydowanie poprawiło estetykę budynku i stanowiło zapowiedź kolejnych remontów, tym razem wewnątrz.

W dniu 30.09.2000 r. NRA podjęła Uchwałę Nr 29/00 w przedmiocie ustanowienia Sztandaru Adwokatury Polskiej, wskazując, iż: „Ustanowienie sztandaru Adwokatury Polskiej stanowi symbol Jej istnienia w wierności ideałom Adwokatury i przywiązania do zawodu. Sztandar będzie znakiem jedności i zachowania tradycji dla obecnych i przyszłych pokoleń adwokatów". Powstanie sztandaru Adwokatury Polskiej zapoczątkowało ustanawianie sztandarów przez poszczególne izby adwokackie.

W 2001 r. Izba Adwokacka w Płocku obchodziła jubileusz 25-lecia powstania. Z tej okazji adw. Jerzy Kejna wygłosił odczyt o historii Izby. Z okazji jubileuszu wybity został pamiątkowy medal, który otrzymali wszyscy członkowie Izby oraz zaproszeni goście.

W 2003 r. zakończony został remont I piętra budynku Rady. Został wówczas zmieniony układ pomieszczeń, które przystosowano na cele szkolenia aplikantów. Uroczystego otwarcia, wraz z Dziekan adw. Joanną Kaczorowską, dokonał nestor adwokatury płockiej adw. Zbigniew Tłuchowski.

Przez dwie kadencje w latach 2004–2010 funkcję Dziekana pełnił adw. Wiktor Kołakowski.

Pod koniec 2004 r. skład Rady uległ zmianie, adw. Joanna Kaczorowska podczas VIII Krajowego Zjazdu Adwokatury w Warszawie wybrana została do Naczelnej Rady Adwokackiej, powierzono jej funkcję Skarbnika, co łączyło się z koniecznością rezygnacji z pracy w ORA.

8 Adw. Joanna Kaczorowska, adw. Jolanta Tymińska-Góralczyk, „Palestra" 2025/10, s. 109–111.

 DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4

W kolejnych latach nadal inwestowano w poprawę funkcjonalności budynku będącego siedzibą Rady. Podczas kolejnego Zgromadzenia, które odbyło się w dniu 27.09.2008 r., Dziekan adw. Wiktor Kołakowski poinformował o zakończeniu inwestycji polegającej na zastąpieniu dotychczasowego ogrzewania elektrycznego ogrzewaniem miejskim. Spowodowało to konieczność wymiany instalacji centralnego ogrzewania w całym budynku, a tym samym znaczące wydatki, które zwróciły się dzięki oszczędnościom w postaci obniżenia rachunków. Na przeprowadzenie tej inwestycji Rada otrzymała pożyczkę z Funduszu Inwestycyjnego Adwokatury w wysokości 60.000 zł, która ostatecznie została umorzona.

W związku z jubileuszem Naczelna Rada Adwokacka zdecydowała o zorganizowaniu uroczystych obchodów 90-lecia istnienia Odrodzonej Adwokatury Polskiej. Uroczyste obchody jubileuszu zorganizowane zostały na Zamku Królewskim w Warszawie.

Nasza Izba włączyła się w obchody i przygotowała konferencję „Adwokatura w służbie godności i wolności człowieka", która odbyła się w dniu 27.11.2008 r. w siedzibie Towarzystwa Naukowego Płockiego. Referaty wygłosili prof. Tomasz Nałęcz oraz adw. Jerzy Kejna. Wszyscy uczestnicy konferencji otrzymali książkę autorstwa adw. Kazimierza Askanasa pt. *Sztuka Płocka*.

Z okazji 100-lecia urodzin adw. Kazimierza Askanasa ORA wspólnie z Towarzystwem Naukowym Płockim w dniu 8.10.2009 r. zorganizowała poświęcony mu wieczór wspomnień[9].

W dniu 10.04.2010 r. w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem zginęła Prezes NRA adw. Joanna Agacka-Indecka, a także adw. Jolanta Szymanek-Deresz – posłanka na Sejm RP, adw. Stanisław Mikke – redaktor naczelny „Palestry" oraz adw. Stanisław Zając Senator RP. Do czasu wyboru nowych władz adwokatury obowiązki Prezesa pełnił dotychczasowy Wiceprezes NRA adw. Andrzej Michałowski.

W styczniu 2011 r. w Klubie Prawnika odbyło się spotkanie z okazji jubileuszu adw. Andrzeja Siemińskiego i adw. Jerzego Kejny, którzy zdecydowali się na zakończenie pracy zawodowej. Jubilaci otrzymali listy gratulacyjne, uroczyście odczytane przez Dziekana adw. Joannę Kaczorowską, oraz obrazy przedstawiające Płock.

Pierwsze półrocze 2012 r. zdominował remont parteru budynku będącego siedzibą Rady, czyli pomieszczeń biurowych, pokoju dziekana i sali posiedzeń ORA. W uroczystym otwarciu, które nastąpiło w dniu 18 maja, uczestniczyli zaproszeni goście, a wśród nich Prezes NRA adw. Andrzej Zwara, Skarbnik NRA adw. Mirosława Pietkiewicz, Rzecznik Dyscyplinarny NRA adw. Ewa Krasowska, Przewodnicząca Funduszu Inwestycyjno-Remontowego Adwokatury adw. Żanna Dembska, z-ca Prezydenta Miasta Płocka do spraw inwestycji Cezary Lewandowski.

9 Więcej: adw. Jolanta Tymińska-Góralczyk, „Palestra" 2009/11–12, s. 331.

DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4

Kolejne Zgromadzenie Izby odbyło się w dniu 19.05.2012 r. Dziekan adw. Joanna Kaczorowska poinformowała zgromadzonych o uzyskaniu z NRA środków na budowę pawilonu, którego powstanie poprawi warunki prowadzenia zajęć dla aplikantów oraz umożliwi organizowanie szkoleń dla adwokatów.

W listopadzie 2012 r. rozpoczęto budowę wolnostojącego pawilonu dydaktycznego przy siedzibie Rady o powierzchni 149 m^2. Rozpoczęcie tak dużej inwestycji stało się możliwe jedynie dzięki finansowym wsparciu NRA.

Tradycją w naszej Izbie stał się udział aplikantów w organizowanych corocznie warsztatach sztuki wymowy prowadzonych przez aktorów Teatru Dramatycznego w Płocku im. Jerzego Szaniawskiego, które poprzedzają izbowe konkursy krasomówcze. Prowadzone zajęcia mają na celu nie tylko przygotowanie aplikantów do udziału w konkursach krasomówczych, ale także przekazanie im wiedzy na temat wystąpień publicznych, znaczenia gestów, dykcji czy emisji głosu.

W maju została zakończona budowa i prace wykończeniowe w budynku. Jego uroczyste otwarcie nastąpiło 15.06.2013 r. z udziałem przedstawicieli NRA, zaproszonych gości oraz przybyłych adwokatów Izby płockiej.

Ustawą z 7.11.2014 r. o zmianie ustawy Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw[10] wprowadzono zmiany dotyczące postępowania dyscyplinarnego, wydłużono również kadencję organów adwokatury z 3 do 4 lat, a także powołano Rzecznika Dyscyplinarnego oraz Rzecznika Dyscyplinarnego Adwokatury, którzy będą samodzielnymi organami adwokatury.

Zakończył się remont elewacji budynku przy finansowym udziale Urzędu Miasta Płocka. Wcześniej, zgodnie z obietnicą ze strony władz miasta, wykonany został chodnik przed siedzibą Rady. Zmieniona została również brama wjazdowa, w którą wkomponowano znak adwokatury.

W 2015 r. Izba Adwokacka w Płocku uroczyście obchodziła jubileusz 40-lecia powstania. Z tej okazji został przygotowany Sztandar Izby oraz wydana monografia *Historia Izby Adwokackiej w Płocku*, opracowana przez adw. Jolantę Tymińską-Góralczyk, adw. Honoratę Żółtowską-Szostek i adw. Witolda Grzegorczyka.

Uroczystości jubileuszowe naszej Izby zostały połączone z wyjazdowym posiedzeniem Naczelnej Rady Adwokackiej, które po raz pierwszy odbyło się w Płocku. Obchody rozpoczęło w dniu 18.09.2015 r. złożenie kwiatów na grobach adw. Kazimierza Askanasa, pełnomocnika ds. organizacji Izby oraz adw. Tadeusza Kowalewskiego, pierwszego dziekana ORA. Następnie odbyła się uroczysta Msza Święta w katedrze, której przewodniczył biskup Piotr Libera. Po Mszy Świętej zebrani wysłuchali koncertu w wykonaniu chóru Pueri et Puellae Cantores Plocenses pod dyrekcją Anny i Wiktora Bramskich.

10 Dz.U. poz. 1778, obowiązuje od 25.12.2014 r.

 DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4

Główne uroczystości jubileuszowe odbyły się następnego dnia w Teatrze Dramatycznym im. Jerzego Szaniawskiego. Podczas uroczystości wręczono odznakę „Adwokatura Zasłużonym". Od Marszałka Województwa Mazowieckiego Izba płocka otrzymała medal „Pro Masovia". Wykład pt. „Stan legislacji polskiej" wygłosił prof. dr hab. adw. Tomasz Siemiątkowski. Na zakończenie goście mogli podziwiać występ Zespołu Pieśni i Tańca „Dzieci Płocka".

Od 2017 r. tradycją w naszej Izbie są organizowane w okresie karnawału przez Komisję Integracji, Kultury i Sportu pod przewodnictwem adw. Romana Koniecznego Bale Prawnika i Lekarza.

Izba Płocka organizuje również, w ramach działania Komisji Integracji Środowiskowej, Kultury, Sportu i Turystyki NRA, Otwarte Mistrzostwa w Brydżu Sportowym, których przygotowanie spoczywa na adw. Wojciechu Skorupskim, wielokrotnym ich zwycięzcy.

Okres pandemii COVID-19 spowodował zmiany w funkcjonowaniu nie tylko wymiaru sprawiedliwości, ale także Izby. Szkolenia dla aplikantów i adwokatów odbywały się zdalnie. W 2016 r. w funkcji dziekana adw. Joannę Kaczorowską zastąpił adw. Wojciech Skorupski, po czym w 2021 r. funkcję dziekana ponownie objęła adw. Joanna Kaczorowska.

W dniu 12.04.2025 r. odbyło się Zgromadzenie. Dotychczasowa Dziekan adw. Joanna Kaczorowska, po 5 kadencjach na tej funkcji, zdecydowała, że nie będzie kandydować. Dziekanem wybrany został adw. Jakub Rosiak.

W Zgromadzeniu udział wzięło wielu znakomitych gości, którzy swoją obecnością chcieli podziękować adw. Joannie Kaczorowskiej za jej pracę na rzecz samorządu adwokackiego. Wiceprezes NRA adw. Bartosz Grohman wręczył odznaki Adwokatura Zasłużonym.

W dniach 27–28.06.2025 r. w Bydgoszczy odbył się XIV Krajowy Zjazd Adwokatury, podczas którego adw. Joanna Kaczorowska otrzymała Wielką Odznakę Adwokatura Zasłużonym oraz została wybrana w skład Wyższej Komisji Rewizyjnej.

W dniu 6.07.2025 r. odbyło się uroczyste odsłonięcie tablicy pamiątkowej na odrestaurowanym budynku przy ul. Kazimierza Wielkiego 6 w Płocku, poświęconej nietuzinkowej postaci adw. Kazimierza Mayznera[11]. Inicjatywa uczczenia pamięci tego wybitnego adwokata wyszła m.in. od adw. Marcina Piotrowskiego, który organizując w 2023 r. odczyt wygłoszony przez Michała Sokolnickiego na temat działalności publicznej i zawodowej Kazimierza Mayznera, uruchomił szereg inicjatyw mających na celu przybliżenie Płocczanom sylwetki tego wyjątkowego człowieka. W czasie uroczystości odsłonięcia tablicy obecny był sztandar Izby Adwokackiej w Płocku, a Dziekan adw. Jakub Rosiak wygłosił okolicznościowe przemówienie.

11 K. Askanas, *Kazimierz Mayzner – znana postać na Mazowszu*, „Palestra" 1986/7, s. 53–59; M. Sokolnicki, *Kazimierz Mayzner (1883–1951). Inteligent polski w prowincjonalnym mieście II Rzeczpospolitej*, Książnica Płocka im. Władysława Broniewskiego, 2025.

Uchwałą Nr 352/XIX/2025 Rady Miasta Płocka rok 2026 ustanowiony został rokiem Kazimierza Mayznera.

Na dzień 1.03.2026 r. Izba Adwokacka w Płocku liczyła łącznie 308 adwokatów, spośród których 252 wykonuje zawód, natomiast 56 nie wykonuje zawodu.

adw. Jolanta Tymińska-Góralczyk

DOI: 10.54383/0031-0344.2026.05.4